

වක්‍රලේඛ තමා දැක ඇති බවත්, දීමනා ගෙවනු ලබන්නේ සේවකයින්ගේ තරාතිරම අනුව බවත්, කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ සේවය කළ අයට ද දීමනා ගෙවූ බවත්, ජීවන වියදම් දීමනාව සුළු කාලයකට කොන්ත්‍රාත් - සේවකයින්ට ද ගෙවා පසුව නැවැත්වූ බවත්, එසේ නතර කළේ වක්‍රලේඛ උපදෙස් අනුව බවත් ය.

පළමුවන පාර්ශ්වයේ පස්වැනි සාක්ෂිකාරිය “ආ” උපලේඛනයේ නම සඳහන් යි. ආර්. කොඩිකාර මියයි. ඇය සිය මූලික සාක්ෂියෙන් කියා සිටින්නේ තමා හිතාම ව්‍යාපෘතියේ මූල්‍ය කළමනාකරුගේ ලේකම්වරිය ලෙස සේවය කළ බවත්, 1992 තමා ජලසම්පත් මණ්ඩලයට අන්තර්ග්‍රහණය කළ බවත්, 1994 දක්වා තමාට කොන්ත්‍රාත් පදනම මත වසරින් වසර ගිවිසුම් අළුත් කොට සේවය ලබා දුන් බවත්, ඒ. 12 ලෙස ලකුණු කැර ඇති ගිවිසුමේ 57 පිටුව ඒ. 12 ඒ. හි දේශීය කාර්ය මණ්ඩලය ගැන සඳහන් වන බවත්, 1994 තම සේවය නැවත දීර්ඝ කිරීම දෙවන පාර්ශ්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ බවත්, පිරිස් කළමනාකාර නැත කියා සිටි ලේකම් තනතුරු පුරප්පාඩු නැති බවත්, තමාට දිගටම රැකියාව ලැබේ යයි සාධාරණ අපේක්ෂාවක් තිබුණ බවත්, තමාට ජීවන වියදම් දීමනාව 1994 සැප්තැම්බර් සහ ඔක්තෝබර් මාස සඳහා ගෙවූ ද. ජලි, අගෝස්තු සඳහා නොගෙවූ බවත්, තමා 1994 ජූලි, අගෝස්තු සහ නොවැම්බර් මාස සඳහා නොගෙවූ ජීවන වියදම් දීමනා ඉල්ලා සිටින බවත්, ජූලි මාසය සඳහා රු. 2,294 ක් ද, අගෝස්තු සඳහා රු. 2,294 ක් ද නොවැම්බර් සඳහා රු. 2,114 ක් ද වශයෙන් එකතුව රු. 6,702 ක් ලබා ගැනීමට ඇති බවත්, තවද 1993 ජූනි සිට 1994 නොවැම්බර් නොගෙවන ලද විශේෂ දීමනාවක් ඇති බවත්, එයද තමාට නොගෙවූ බවත්, ඒ. 7 ලේඛනයට තමා ද අත්සන් කළ බවත්, එහෙත් ඊට මණ්ඩලයෙන් ප්‍රතිචාරයක් නොලැබුණු බවත්, එහි කරුණු පහක් ගැන සඳහන් වන බවත්, “ආ” උපලේඛනයේ දෙදෙනෙකුට වහඹ සහ ධනසේන යන දෙදෙනාට රැකියාව ලැබී ඇති බවත්, ඒ. 15 ලිපියට ඒ. 16 පිළිතුරු සමාගමෙන් ලැබුණු බවත්, ඒ. 14 ලිපියේ ඉල්ලීම් වලට ද තමා අත්සන් කර ඇති බවත්, තමා “ආ” උපලේඛනයේ සියල්ල වෙනුවෙන් සාක්ෂි දෙන බවත් තමාගේ හිත දීමනා සහ සේවය අවසාන කිරීම වෙනුවෙන් සාධාරණ වන්දි මුදලක් ඉල්ලා සිටින බවත් ය.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් ඇය කියා සිටින්නේ පළමු පියවරේ කටයුතු 1987 සිට 1991 දක්වා පැවතුණු බවත්, දෙවන පියවර 1991 සිට 1994-11.30 දින තෙක් පැවතුන බවත්, පළමු පියවරේ කාලය 1992 ජූනි දක්වා දීර්ඝ කළ බවත්, “ආ” උපලේඛනයට ඇතුළත් වන්නේ 1994 නොවැම්බර් මස සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් නොතේරුනු අය බවත්, 1994.11.30 දිනට කොන්ත්‍රාත් සේවය අවසන් වූ බවත්, තමාගේ ආර්. 11 පත්වීම අනුව රු. 3,500 ක දීමනාවක් ගැන සඳහන් වන බවත්, 1992.05.20 වැනි දින ආර්. 12 මගින් වැටුප් වැඩිවීමක් ඉල්ලා ඇති අතර, රු. 4,750 දක්වා වැඩි කළ බවත්, ආර්. 13 අනුව 1994.01.01 සිට වැටුප් රු. 6,435 ක් විය යුතු බව සඳහන් වන බවත්, දීමනාවට අමතරව වෙනත් කිසිවකට තමාට හිමිකම් නැති බව කොන්ත්‍රාත් ලිපියේ සඳහන් වන බවත්, එහෙත් ජීවන වියදම් දීමනාව මාස දෙකක් ගෙවූ බවත්, ඒ. 15 ලිපියේ සේවය අවසාන කිරීම දීමනාව ගැන සඳහන් බවත්, කොන්ත්‍රාත් සේවය අවසන් සේවය අවසන් කරන ලද බවත් ය.

නැවත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම සාක්ෂිකාරිය කියා සිටින්නේ තමා ගිවිසුම අළුත් කිරීමට මණ්ඩලයට ආර්. 12 ඉදිරිපත් කළ

බවත්, ඒ අනුව ආර්. 13 පත්වීම ප්‍රදානය කළ බවත්, ආර්. 13 ඒ. හි වැටුප් ප්‍රතිශෝධනයක් කර ඇති බවත්, ජීවන වියදම් දීමනාව මාස දෙකක් ගෙවා පසුව නතර කළ බවත්, “ආ” උපලේඛනයේ සේවකයින් ස්ථිර පත්වීම් නොලැබූ බවත්, මණ්ඩලය වෙත 2002.07.15 දින ඒ. 18 හි සඳහන් සහන ඉල්ලා ඇති බවත් ය.

මෙම සාක්ෂිවලට අමතරව පළමුවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඒ. 1 සිට ඒ. 27 දක්වා ලේඛන ද ලකුණු කොට ඇත.

දෙවන පාර්ශ්වය වන ජල සම්පත් මණ්ඩලයේ පළමුවැනි සාක්ෂිකාර පිරිස් නිලධාරී එස්.කේ. තෙවරප්පෙරුම මහතා සිය මූලික සාක්ෂියෙන් තමාට පුද්ගලික ලිපි ගොනු 1,500 ක් පමණ අධීක්ෂණය කිරීමට ඇති බවත්, ඒ අතර තාවකාලික සේවකයින් සහ කොන්ත්‍රාත් පදනම මත සේවය කරන්නන් ද සිටින බව ‘අ’ සහ ‘ආ’ උපලේඛනවල සඳහන් සේවකයින් කොන්ත්‍රාත් පදනම මත සේවය කළ බවත්, ඔවුන්ට මාසික දීමනාවක් ගෙවන ලද බවත්, ඊට අමතරව ඔවුන්ට වෙනත් හිමිකම් නැති බවත්, 1994 ප්‍රදානය කළ දීමනාව ඔවුන්ට හිමි නැති බවත්, ඒ වෙනුවට ඔවුන්ට 50%ක වැටුප් වැඩි කිරීමක් දුන් බවත්, ඒ. 9 මගින් සේවක පිරිසක් ඉල්ලීමක් කර ඇති බවත්, ඒ. 10 අනුව කොන්දේසිවලට යටත්ව නිශ්චිත කාලීන ගිවිසුම් පිරිනැමීමට තීරණයක් ගෙන ඇති බවත්, ඒ. 10 හි “ඊ” ඡේදයේ මණ්ඩලයේ අනෙකුත් කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට අදාළ කොන්දේසි තෝරා ගන්නා සේවකයින්ට ද හිමි බවට සඳහන් වන බවත්, ඒ අනුව විනිශ්චයට යොමු කොට ඇති අංක 03 කරුණට අදාළ ජීවන වියදම් දීමනා හා විශේෂ දීමනා මෙම ‘අ’ සහ ‘ආ’ උපලේඛනවල නම් සඳහන් සේවකයින්ට හිමි නොවන බවත් කියා සිටී.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ අදාළ ආරවුල පැන නැගුනු අවධියේ පිරිස් අංශයේ ලිපිකාර තනතුරක් දැරූ බවත්, භූගත ජල අංශය මණ්ඩලයේ තවමත් ක්‍රියාත්මක වන බවත්, ෆිනඩා සමාගමේ වැඩ 1994 අවසන් වූ බවත්, භූගත ජල අංශයට ද රියදුරුන්, විදුම්කරුවන් වැනි සේවකයින් අවශ්‍ය වන බවත්, අදාළ සේවකයින්ගේ වැඩ ඇති නිශ්චිත කාලය තමාට කිව නොහැකි බවත්, භූගත ජල අංශයේ සේවය කරන 75ක් පිරිස ස්ථිර සේවකයින්ගේ සේවා ස්ථිර ස්වභාවයේ ඒවා බවත්, ඊට රියදුරන් 15ක්, ලිපිකරුවන් 10ක් සහ පරිපාලන නිලධාරීන් ද සිටින බවත්, භූගත ජල අංශයේ අත් පොම්ප සහ මැෂින් පොම්ප යනුවෙන් කොටස් දෙකක් ඇති බවත්, ඉල්ලුම්කරුවන් භූගත ජල අංශයට සම්බන්ධ ව්‍යාපෘතියක සේවය කළ බවත්, කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ගේ වැටුප 50% කින් වැඩිකර ඇති බවත්, ඒ. 1 හි සමරකෝන්ගේ වැටුප රුපියල් 4,155ක් ලෙස දැක්වෙන බවත්, තමා ඒ වන විට (1993.06.29) ස්ථිර රියදුරකුගේ වැටුප කිව නොහැකි බවත්, තුන්වැනි ශ්‍රේණියේ රියදුරකුගේ වැටුප රු. 8,400ක් පමණ වන බවත්, 1993 වැටුප් තලය තමාට කිව නොහැකි බවත්, ඒ. 9 අන්තර්ග්‍රහණය කළ සේවකයින්ට ජීවන වියදම් දීමනාව හා 14% ක පෙළඹවීමේ දීමනාව ගෙවීම සම්බන්ධව ලේඛනයක් බවත්, එහි 03 වැනි ඡේදයේ 50% අතිරේක ගෙවීම ගැන සඳහන් වන බවත්, බැංකු ණය නොදීම ගැන සඳහන් වන බවත්, ඒ.9 අනුව 50% අතිරේකයක් ගෙවා ඇත්තේ රැකියා ආරක්ෂාව (Job Security) පිණිස විනා ස්ථිර සේවකයින්ගේ වැටුප හා සරිලන පරිදි වැටුප් වැඩි කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් නොවන බවත් මෙම ආරවුල විනිශ්චය සභාවට යොමු කොට ඇත්තේ කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට ගෙවන ලද වැටුප් සාධාරණ ද, අසාධාරණ ද යන

කරුණු තීරණය කිරීමට බවත්, භූගත ජල අංශය දිවයිනේ විවිධ පළාත්වල ක්‍රියාත්මක වූ බවත්, අදාළ සේවකයින් ඉටු කළ රාජකාරී ස්ථිර ස්වභාවයේ ඒවා වුවද පත්වීම් ලිපිවල වෙනස්කම් ඇති බවත් ය.

තැවත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු වශයෙන් සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ ඉල්ලුම්කරුවන්ට 50%ක වැඩිපුර දීමනාවක් දී ඇති බව පිළිගෙන ඇති බවත්, ඔවුන්ට ගෙවා ඇත්තේ මාසික දීමනාවක් පමණක් බවත්, ජීවන වියදම් දීමනා සහ විශේෂ දීමනා අයත් වන්නේ ස්ථිර සේවකයින්ට පමණක් බවත්, ඒ. 1 පත්වීම් ලිපිවල තුන්වැනි ඡේදයේ එය ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කොට ඇති බවත් ය.

දෙවන පාර්ශ්වයේ දෙවන සාක්ෂිකාර ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී, ඊ. ඩබ්ලිව්. ප්‍රනාන්දු මහතා සිය මූලික සාක්ෂියෙන් කියා සිටින්නේ මණ්ඩලයේ ස්ථිර, තාවකාලික, අතියම් හා කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ සේවකයින් සිටින බවත්, ස්ථිර සේවකයින්ට භාණ්ඩාගාර වක්‍රලේඛ අනුව මාසික වැටුප් ගෙවන බවත්, අතියම් සේවකයින්ට දෛනික වැටුපක් ගෙවන බවත්, කොන්ත්‍රාත් පදනම මත සේවය කරන්නට ගිවිසුමේ කොන්දේසි ප්‍රකාර ගෙවීම් කරන බවත්, තාවකාලික සේවකයින්ට කාලමිමිමේ හා කැලිමිමිමේ වෙනත ගෙවන බවත්, 1 වන ශ්‍රේණියේ සිට 15 දක්වා ශ්‍රේණි ඇති බවත්, 'අ' සහ 'ආ' උපලේඛනවල නම් සඳහන් සේවකයන් බැඳුණේ 1992.07.01 දින බවත්, එසේ ගන්නා ලද්දේ ශ්‍රී ලංකා ගිවිසුම අනුව බවත්, පළමු හා දෙවන පියවර භාරව කටයුතු කළේ සොයිල් ඇන්ඩ් වෝටර් සමාගම බවත්, සමාගම මණ්ඩලය සමඟ දෙවන පියවරේ දී ගිවිසුමක් ඇති කර ගත් බවත්, යොමුකර ඇති කාරණා අතරින් 03 වැනි කරුණට අදාළ සහනයට අදාළ සේවකයින් හිමිකම් නොකියන බවත්, ඔවුන් බඳවා ගන්නා අවස්ථාවේ දී ස්ථිර සේවකයින්ට ගෙවූ වැඩි වැටුපක් ගෙවන ලද බවත්, එබැවින් ඔවුන් ස්ථිර සේවකයින් ලබන දීමනාවන්ට හිමිකම් නොකියන බවත්, විශේෂ ජීවන වියදම් දීමනාව දුන්නේ 1994 බවත්, මණ්ඩලයේ සේවකයින් 8,000 ක් පමණ සිටි නිසා වැටුප් පත්‍රිකා පරිගනකයෙන් සකස් කළ බවත්, වැරදිමකින් මාස දෙකක් අදාළ දීමනා කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට ද ගෙවූ බවත්, පසුව එම වරද නිවරදි කරගත් බවත්, එහෙත් ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම මත පසුව ඔවුන්ට විශේෂ වැටුප් වැඩිකිරීමක් කළ බවත් ය.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ 1994 ජූලි සිට විශේෂ දීමනා ගෙවූ බව තමා පිළිගන්නා බවත්, ඒ අනුව ජූලි, අගෝස්තු මාස සඳහා කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට ද ගෙවූ බවත්, තැවත පිළිතුරු දෙමින් එය ගෙවන ලද්දේ 1994 සැප්තැම්බර් සහ අගෝස්තු සඳහා බවත්, වෙනස්වන ජීවන අංකය අනුව දීමනාවක් ගෙවූ බව තමා දන්නා බවත්, ආර්. 15 හි අන්තර්ගත වන්නේ ජල මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල තීරණයක් නොවන බවත්, තමා අංක 465 මාණ්ඩලික ප්‍රතිකාව ගැන, කිසිවක් නොදන්නා බවත්, 'අ' උපලේඛනයේ සේවකයින්ට එම දීමනාව 1994 සැප්තැම්බර්, ඔක්තෝබර් සඳහා පමණක් ගෙවූ බවත් තමා නොදන්නා බවත් ය.

දෙවන පාර්ශ්වයේ තුන්වන සාක්ෂිකාර පිරිස් හා පරිපාලන අංශය භාර නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී එස්. ආර්. සපුතනත්ති සිය මූලික සාක්ෂියෙන් තමා කේ. ඩබ්ලිව්. එස්. එස්. ව්‍යාපෘතිය (කැන්ඩි වෝටර් සප්ලයි ඇන්ඩ් සැනිටේෂන්) පියවර දෙකකින් ක්‍රියාත්මක වූ බව දන්නා බවත්, ප්‍රථම පියවර 1987.07.01 සිට 1992.06.20 දක්වා පැවති බවත්, දෙවන පියවර 1992.07.01 ආරම්භ වූ බවත්, දෙවන පියවරේ වැඩ සම්බන්ධයෙන් සොයිල් ඇන්ඩ් වෝටර් සමාගම සහ මණ්ඩලය අතර

ගිවිසුමක් ඇති වූ අතර, දෙවන පියවර 1994.11.30 දින නිම වූ බවත්, ඒ. 10 පළකොට ශ්‍රේණි 33ක් සඳහා අයදුම්පත් කැඳවා පිරිසක් තෝරාගත් බවත්, සමහර අය ඉල්ලුම්පත් ඉදිරිපත් නොකිරීම හා වයස අවුරුදු 55 පිරීම නිසා තෝරා නොගත් බවත්, 1994.11.30 තෙක් සියලුම ගෙවීම් ව්‍යාපෘති මුදල්වලින් කළ බවත්, මණ්ඩලය සේවකයින් පවරා ගන්නේ 1994 සිට බවත්, ආර්. 13 ඒ. වගන්තිය අනුව කොන්ත්‍රාත් සේවකයින් මාසික දීමනාවකට හැර වෙනත් දීමනාවන්ට හිමිකම් නොකියන බවත්, ජීවන වියදම් දීමනාවක් සහ විශේෂ දීමනාවක් 1994 ගෙවූ බව තමා දන්නා බවත්, එම දීමනා සියළු ස්ථිර සේවකයින්ට සහ අතියම් සේවකයින්ට ගෙවූ බවත්, වැරදිමකින් කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට 1994 ජූලි, අගෝස්තු මාසවල ගෙවූ බවත්, රු. 600 දීමනාව සහ විශේෂ ජීවන වියදම් දීමනාව වෙනුවට වැටුප් සියයට පනහකින් (50%) වැඩි කිරීමට මාණ්ඩලික පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කිරීමට අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය තීරණය කළ බවත්, ඒ අනුව එම 50% වැඩි කළ බවත්, මේ මාණ්ඩලික පත්‍රිකාව ආර්. 17 සහ ආර්. 17 ඒ. ලෙස ලකුණු කරන බවත්, ආර්. 18 මගින් නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී (මුදල්) අදාළ උපදෙස් දී ඇති බවත්, කොන්ත්‍රාත් සේවකයින් ඊට හිමිකම් නොකියන බව පැහැදිලිව සඳහන් වී ඇති බවත්, ආර්. 19 රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශ වක්‍රලේඛයේ තුන්වැනි ඡේදය අනුව කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට එම දීමනාව අහිමි බවත්, ඒ. 7 ලේඛනයේ තුන්වැනි අංකය යටතේ ව්‍යාපෘති වැඩ සම්පූර්ණ කිරීම් ප්‍රසාද දීමනා ගැන සඳහන් වන බවත්, මේ ගෙවීම් සඳහා ප්‍රතිපාදන මණ්ඩලය නොව ව්‍යාපෘති මුදලින් යෙදිය යුතු බවත් ඒ. 8 අනුව ව්‍යාපෘති කළමනාකරුට ප්‍රධාන උපදේශකවරයා දන්වා ඇත්තේ ව්‍යාපෘති මුදල් ඇති පරිදි එම ගෙවීම් කළ යුතු බවත්, එය මණ්ඩලයේ වගකීමක් නොවන බවත්, සියළුම වියදම් භාණ්ඩාගාරය විසින් වෙන් කළ මුදලින් දරන ලද බවත් ය.

හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් මෙම සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ ආර්. 17 හි වැටුප් 50%කින් වැඩි කළ බවත්, සඳහන් නොවන බවත්, ඒ. 12 අනුව ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ද වියදමින් කොටසක් දරන ලද බවත්, එය ඒකාබද්ධ ව්‍යාපෘතියක් බවත්, ඒ. 19 ලේඛනයේ දිනය 1994.07.21 බවත්, එහි සඳහන් වන්නේ 3/55/94-465 මාණ්ඩලික පත්‍රිකා අංකය බවත්, ආර්. 17 හි ඇත්තේ ද එම අංකයම බවත්, 'අ' සහ 'ආ' උපලේඛනවල නම් සඳහන් සේවකයින්ට 1994.07.21 දිනට පසුව වැටුප් සංශෝධනය කළ බවට ලේඛන ඉදිරිපත් කළ හැකි බවත්, ශ්‍රී ලංකා සේවකයින්ට 50% වැටුප් වැඩිවීම නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාගේ අනුමැතිය පරිදි 1993 සිට ගෙවූ බවත්, ආර්. 20 හි දිනය 1992.12.01 දින බවත්, ඒ. 20 1994 අබේසේකර ("අ" උපලේඛනය) නම් සේවකයාට වෙනත් ගෙවීම් කළ බවට සඳහන් කළ නැති බවත්, 1994 මූලික පඩිය රු. 5,775 ක් බවත්, ඒ. 21 ජූලි වැටුප ද එයම බවත් ඒ. 21, ඒ. 22, ඒ. 23, ඒ. 24, වැටුප රු. 5,775 බවත්, සී. ආර්. කොඩිකාර සේවිකාවට ඒ. 25 අනුව 1994 වැටුප වන රු. 6,525, 1993 නොවැම්බර් සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා නොවෙනස්ව ගෙවා ඇති බව ඒ. 26 සහ ඒ. 27 අනුව පෙනී යන බවත් රු. 948ක් අනුමත කර ඇත්තේ, රු. 600 දීමනා සහ රු. 348 දීමනාව ඇතුළත් වන පරිදි බවත් ය.

තැවත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ 1993 ට පෙර 50% ක වැටුප් වැඩිකිරීමක් ආර්. 21 අනුව කර ඇති බවත්, ආර්. 21 වැටුප රු. 2,800, ආර්. 22 1993.07.01 සිට රු. 3,840 ක් කර ඇති බවත්, ආර්. 23 වැටුප රු. 3,500 අඩු කොට රු. 948 ක විශේෂ දීමනාවක් 1994.12.01 සිට දී ඇති බවත්, මෙම වැටුප් වැඩිකිරීම ආර්. 20 මාණ්ඩලික ප්‍රතිකාව අනුව නොව අමාත්‍යාංශ ලේකම්ගේ උපදෙස් අනුව කර ඇති බවත්, ආර්. 17 මාණ්ඩලික පත්‍රිකාව අනුව රු. 948 ක දීමනාවක් බණ්ඩාරට 1994 දෙසැම්බර් සිට ගෙවා ඇති

බවත්, ආර්. 22 හි 1993.06.29 දින දරන පත්වීම අනුව 50% ඇතුළත් කර ඇති බවත්, ආර්. 23 මගින් ඔහුට 1994 දෙසැම්බර් සිට තවත් දීමනාවක් ගෙවා ඇති බවත්, 1992 ජූලි සිට අදාළ සේවකයින් ජල මණ්ඩලයට අන්තර්ග්‍රහණය කළ බවත් ආර්. 24 අනුව කොඩිකාර මහත්මියගේ 1993 ජනවාරි මූලික වැටුප රු. 3,500ක් බවත්, ආර්. 25 අනුව එය 1999 පෙබරවාරියේ රු. 4,950ක් වී ඇති බවත්, එම මස ඇයට රු. 10,150 ක භිත වේතනයක් ගෙවා ඇති බවත්, 1993.11.01 සිට ඇගේ වැටුප රු. 5,619ක් ට ද, 1994.01.01 දින සිට රු. 6,435 ට ද වැඩිකර ඇති බවත්, 1994.07.21 මාණ්ඩලික පත්‍රිකාව අනුව වැටුප් සංශෝධනය පත්වීම් ලිපියේ ඇතුළත් කොට ඇති බවත්, කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට 1994 දෙසැම්බර් සිට රු. 948 ක දීමනාවක් ගෙවූ බවත්, අබේසේකර නම් සේවකයාගේ 1993 ජනවාරි රු. 4,500 වැටුප 1993 ජූලි මස රු. 5,235 දක්වා වැඩිකර ඇති බවත්, අගෝස්තු මස එය රු. 5,775ක් බවත්, රජය වැඩිකළ රු. 948 දීමනාව 1994 දෙසැම්බර් මස කොන්ත්‍රාත් සේවක වැටුපට අඩංගු කළ බවත්, ආර්. 27 අනුව අබේසේකරගේ වැටුප රු. 5,175 ක් වන අතර, විශේෂ දීමනාව රු. 948ක් බවත්, එය සියලු කොන්ත්‍රාත් සේවකයන්ට දුන් බවත් ය.

වැඩිදුර හරස් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු වශයෙන් සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ ඒ. 26 සහ ඒ. 27 කොඩිකාර මහත්මියගේ වැටුප 1993 නොවැම්බර් සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා නොවෙනස්ව රු. 6,525 ලෙස ඇති බවත්, ඒ අනුව ආර්. 24 විස්තර කොඩිකාර මහත්මියගේ ගෙවීම්වලට අදාළ කර ගෙන නැති බවත්, අබේසේකර සම්බන්ධයෙන් ද ආර්. 26 නමින් 1993 ජනවාරි සිට දෙසැම්බර් දක්වා වැටුප් විස්තරයක් ලකුණු කළ බවත්, එසේ 1994 ජනවාරි සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා ඔහුගේ වැටුප් වෙනසක් සිදුවී නැති බවත්, ඒ. 20 ලේඛනයේ අබේසේකර නම් සේවකයාගේ වැටුපට රු. 948 දීමනාව ද ඇතුළත් බවත්, 1994 ජූලි සිට නොවැම්බර් දක්වා ආර්. 17 මගින් කළ වැටුප් වැඩිකිරීම ක්‍රියාත්මක වූයේ 1994 දෙසැම්බර් මස බවත් ය.

මෙම සාක්ෂිවලට අමතරව දෙවන පාර්ශ්වය විසින් ආර්. 1 සිට ආර්. 27 දක්වා ලේඛන ද ලකුණු කොට ඇත. දෙපාර්ශ්වය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ලිඛිත සැලකිලිම් කෙරෙහි ද මාගේ අවධානය යොමු කරන ලදී.

ඉහත සඳහන් සාක්ෂි සම්පිණ්ඩනය අනුව ආරවුලට හේතුවූ කරුණු අතරින් විභාගය පවත්නා කාලය අතුරුදැන් ඇතුළු වැදගත් ප්‍රශ්න විසඳී ඇත. යොමු කළ පළමු කරුණ වන්නේ 'අ' උපලේඛනයේ සේවකයින් මණ්ඩලයේ ස්ථිර සේවකයින් වශයෙන් අන්තර්ග්‍රහණය කළ යුතු ද යන්නයි. 1999 ජුනි මස සිට එකී සේවකයින් ස්ථිර පදනම මත අන්තර්ග්‍රහණය කර ඇති අතර, තීරණය කළ යුතු වන්නේ එය කවර වකවානුවක සිට ක්‍රියාත්මක විය යුතු ද යන්නයි.

එසේම පස්වන කරුණ වන ව්‍යාපෘතියේ සේවකයින්ට ප්‍රසාද දීමනා නොගෙවීම යුක්ති සහගත ද, යන්න දැනට ආරවුලට භාජනය වී ඇති කරුණක් ලෙස දෙවන පාර්ශ්වය ලිඛිත සැලකිලිම් මගින් පවසා ඇත. පළමුවන පාර්ශ්වය ද ඊට අදාළ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමෙන් වැළකී ඇති බව පෙනී යයි. හතරවන කරුණ ද 1999 ජූලි 01 වන දින සිට විසඳී ඇති අතර, එදින සිට තීරණය කළ යුතුව ඇත්තේ පූර්ව කාලයට අදාළ වරප්‍රසාද සම්බන්ධයෙන් පමණි. 03 වැනි කරුණ පූර්ණ ලෙස විසඳිය යුතු කරුණක් වන අතර, දෙවැනි කරුණට අදාළ සේවකයින් 14 දෙනා අතරින් 2000.02.24 දින වන විට උනන්දුවක් දක්වන්නේ සේවකයින් 10 දෙනෙකු පමණක් බවත් පළමුවන පාර්ශ්වය සඳහන් කොට ඇත. ඔවුනතුරෙන් ද සේවකයින් දෙදෙනෙකුට (04 සහ 14 බී. ඊ. ඊ. ධනසේන

සහ ජේ. ඒ. වහබ්) පසුව සේවය පිරිනමා ඇත. ඒ අනුව සේවය අවසාන කිරීම වෙනුවෙන් වන්දි මුදලක් ගෙවීම සලකා බැලිය යුතු වන්නේ ඉතිරි සේවකයින් 08 දෙනා සම්බන්ධයෙන් පමණි.

සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීමේදී පළමුවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි 05ක් ද, දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි 03ක් ද කැඳවා ඇත. සංගමය වන පළමුවන පාර්ශ්වය 03 වන කරුණට අදාළව කියා සිටින්නේ ජීවන වියදම් දීමනාව 1994 ඔක්තෝබර් සිට උපලේඛනවල සඳහන් සේවකයින්ට පමණක් ගෙවා නැති අතර, රාජ්‍ය පරිපාලන ව.ලේ. 9/93 අනුව මණ්ඩලයේ සෙසු සේවකයින්ට ගෙවූ රු. 600 දීමනාව උපලේඛනවල සඳහන් සේවකයින්ට 1993 හා 1994 වර්ෂවල ගෙවා නැති බවයි.

දෙවන පාර්ශ්වයේ නීති නිලධාරීන් 1996.09.23 දින දරන පිළිතුරු ප්‍රකාශයෙන් කියා සිටින්නේ අදාළ සේවකයින් ව්‍යාපෘතියේ දෙවන අදියර වැඩ සඳහා කොන්ත්‍රාත් පදනම මත ගත් බවත්, ඔවුන්ගේ ගිවිසුම් 08 වැනි කොන්දේසිය අනුව කොන්ත්‍රාත්තුව හුදෙක් තාවකාලික එකක් බවත්, මණ්ඩලයේ ස්ථිර සේවකයින් ලබන කිසිදු වරප්‍රසාදයකට හිමිකමක් ඇති නොවන බවත්, කොන්ත්‍රාත්තුව හේතුකොට ගෙන ස්ථිරත්වය පැතීමට හෝ ස්ථිර සේවාවකට ඉල්ලුම් කිරීමට හෝ අයිතියක් නොලබන බවයි. සේවකයෙකුගේ එකඟත්වය ලබාගත් පමණින් ගිවිසුමක අසාධාරණ සේවා කොන්දේසි ඉදිරිපත් කිරීම යුක්තිසහගත වන්නේ නැත. දෙවන පාර්ශ්වය විශේෂ දීමනා ස්ථිර, තාවකාලික, අනියම් සියළු සේවකයින්ට පිරිනමන අතර, කොන්ත්‍රාත් සේවකයින් පමණක් බැහැර කොට ඇත. 08 වගන්තියේ කියා ඇත්තේ තාවකාලික ස්වභාවයක රැකියාවක අදාළ සේවකයින් යෙදී ඇති බවයි. එසේ නම් ඒ තාවකාලික සේවය නිසා එකී දීමනාවන්ට හිමිකම් කිව යුතුය. තවද සේවා ස්ථිරත්වය පැතීම හෝ ස්ථිර සේවයකට ඉල්ලුම්කිරීමට ඇති අයිතිය පවා වලක්වාලීමෙන් පෙනී යන්නේ ඔවුන්ගේ පුහුණු පළපුරුද්ද පවා නොතකා ආධුනිකයින්ට පමණක් නව පුරප්පාඩු විවෘත කිරීමකි. මෙය වරදක් බව දෙවන පාර්ශ්වය ලත් අවබෝධය නිසාම 1999 ජුනි මස සිට 'අ' උපලේඛනයේ මෙන්ම 'ආ' උපලේඛනයේ සේවකයින් දෙදෙනෙකුට ද රැකියා ස්ථිරත්වය ලබා දී ඇත.

විසඳිය යුතු තුන්වන කරුණට අදාළ ජීවන වියදම් දීමනාව සහ විශේෂ ජීවන වියදම් දීමනාව නොගෙවීම සම්බන්ධයෙන් දෙවන පාර්ශ්වය කියා සිටිනුයේ එකී දීමනා ආවරණය වන පරිදි 50% වැටුප් වැඩිකිරීම තුළ අන්තර්ගත කර ඇති බවයි. මෙය දෙවන පාර්ශ්වය සනාථ කළ යුතු කරුණකි.

පළමුවන පාර්ශ්වය වන සංගමය 1996.07.26 දින දරන ප්‍රතිපිළිතුරු ප්‍රකාශය ගොනු කරමින් අදාළ සේවකයින් සියළු දෙනා ඉටුකරන සේවාවන් මණ්ඩලයේ සෙසු සේවකයින් ඉටු කරන ස්ථිර ස්වභාවයේ ඒවාට විනා තාවකාලික හෝ අනියම් ස්වභාවයක් නොදරන බැවින්, එක් කොට්ඨාසයකට වෙනත්විතව අඩු සැලකිලි දැක්වීමක් කර ඇති බව ද, එය අයුක්තිසහගත, අසාධාරණ පමණක් නොව සඳාචාර විරෝධී බව ද කියා සිටී. ඉටු කරන සේවයේ ස්වභාවය ස්ථිර හා දීර්ඝ කාලීන ස්වභාවයක් ගන්නා අවස්ථාවක යම් යම් වරප්‍රසාද අහිමි කිරීමේ අවියෙන් පමණක් සේවකයින් වර්ගීකරණය කොට, අඩු සැලකිලි දැක්වීම අසාධාරණ සාධක මත වෙන්කර සැලකීමක් ලෙස සැලකිය හැකි ය.

පළමුවන පාර්ශ්වය වන සංගමය ඒ. 12 ලෙස ව්‍යාපෘති ලේඛනය ලකුණු කරමින් ඒ. 12 ඒ. ලෙස දේශීය කාර්ය මණ්ඩලය සම්බන්ධයෙන් ගතයුතු පියවර පැහැදිලි කොට ඇත. එහි (7 : 1 : 1) සඳහන් වන්නේ මේ පුහුණු අත්දැකීම් සහිත කාර්ය මණ්ඩලය අදාළ අංශ විසින් දෙවන

අදියර අතරතුර ඇබැරුතු ඇති වන පරිදි ස්ථිර සේවයට පත් කර ගත යුතු බවයි. දෙවන පාර්ශ්වය 1999 වර්ෂයේ ප්‍රමාද වී හෝ ඉටුකර ඇත්තේ ද එකී කාර්යයයි. පළමුවන පාර්ශ්වයේ දෙවන සාක්ෂිකාර බී.පී. ඉලංගරත්න කියා සිටින්නේ තුන්වන කරුණට අදාළ ජීවන වියදම් දීමනාව හා විශේෂ ජීවන දීමනාව 1995 අප්‍රේල් සිට තමාට ගෙවනු ලබන බවයි.

පළමුවන පාර්ශ්වයේ රියදුරු, ජේෂ් අමල්ලාජ් කියා සිටින්නේ තමා සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් අසමත් වූයේ, අධ්‍යාපන සහතික ඉදිරිපත් කිරීමට නොහැකි වූ නිසා බවයි. පළමුවන පාර්ශ්වයේ එස්. ආනන්ද ශාන්ති ලාල් ද සිල්වා සාක්ෂිකරු ද, දෙවන පාර්ශ්වයේ එස්. ආර්. සපුතන්ත්‍රී සාක්ෂිකරු ද පවසන ආකාරයට 'ආ' උපලේඛනයේ සේවකයින්ට රැකියා අවස්ථා ප්‍රදානය නොකළේ පහත සඳහන් හේතූන් මතය :

01. රැකියා සඳහා අයදුම් නොකිරීම.
02. බඳවා ගැනීමේ පාරිසාධයට අයත් අවම සුදුසුකම් සපුරා නොතිබීම,
03. අධ්‍යාපන සහතික ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහොසත් වීම, හා
04. වයස අවුරුදු 55 ඉක්මවා තිබීම.

මෙම ලක්ෂණ පොදුවේ ගත් කළ පෙනී යන්නේ දෙවන පාර්ශ්වය අත්තනෝමතිකව නොව කිසියම් හේතූන් මත ඔවුන් බැහැර කර ඇති බවයි.

පළමුවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දී ඇති දැනට මණ්ඩලයේ නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී, (සැපයීම්) ලෙස සේවය කරන එස්. ආනන්ද ශාන්ති ලාල් ද සිල්වා දී ඇති සාක්ෂිය අපක්ෂපාතී එකක් බව පෙනී යයි. II අදියර අවසන් වීමත් සමඟ තඨත්තු කටයුතු කරගෙන යාමට සේවකයින් බඳවා ගැනීමට ඒ. 10 දැන්වීම පළකළේ ඔහු විසිනි. ව්‍යාපෘති සේවකයින් මණ්ඩලයට අන්තර්ග්‍රහණය කිරීම පිළිබඳව අදාළ ලිපියේ ඒ. 14 ඒ. සටහන ද මෙම සාක්ෂිකරු විසින් යෙදූ එකකි. මේ අනුව පුරප්පාඩු ඇති වන අයුරින් ව්‍යාපෘති සේවකයින් අන්තර්ග්‍රහණය කිරීමට මණ්ඩලයේ ප්‍රතිපත්තික ලෙස එකක වී ඇති බව සඳහන් වෙයි. තවද 03 කරුණට අදාළ දීමනා අතීතයේ සේවකයින්ට ද ගෙවූ බවත්, උපලේඛනවල සඳහන් සේවකයින්ට එය මසක් දෙකක් ගෙවා තනර කළ බවත් කියයි. එකී දීමනා අදාළ උපලේඛනවල සේවකයින්ට හිමි නොවන බවත් මෙම සාක්ෂිකරු පවසන්නේ නැත.

දෙවන පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන් පිරිස් නිළධාරී, එස්. කේ. තෙවරප්පෙරුම අදාළ සේවකයින්ට 1994 ප්‍රදානය කළ දීමනාව හිමි නොවන බවත්, ඒ වෙනුවට ඔවුන්ට 50% ක වැටුප් වැඩිවීමක් දුන් බවත්, කියා ඇත. එහෙත් හරස් ප්‍රශ්න අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළ ඒ. 9 අනුව සේවක පිරිසකගේ මූලික වැටුපට 50% වැඩි කිරීම වෙනුවෙන් ජීවන වියදම් දීමනාව සහ 14% දිරිගැන්වීම් දීමනාව අහිමි කිරීම අයුක්තිසහගත බවත්, එකී 50% රැකියා සුරක්ෂිතතාව සඳහා ගෙවා ඇති එකක් බවත් පවසා ඇති බව ඔහු පිළිගනී.

හරස් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දෙන මෙම සාක්ෂිකරු අදාළ සේවකයින්ට ජීවන වියදම් දීමනාව සහ විශේෂ දීමනාව හිමි නැතැයි යන්න කුමක් පදනම් කොට කියන්නේ දැයි විමසූ පැනයට නිරුත්තර වී ඇත. (2003.04.22, පි. 5) තවද ස්ථිර සේවකයින් භුක්ති විඳින වරප්‍රසාද

අදාළ සේවකයින්ට නුදුරින් බවට නැගූ ප්‍රශ්නයට ද නිරුත්තර වී ඇත. (2003.04.22) පි.6) තවද භූගත ජල අංශය දිවයින පුරා ක්‍රියාත්මක වන බවත්, අදාළ සේවකයින් ඉටු කරන රාජකාරී ස්ථිර ස්වභාවයේ වුවත්, පත්වීම් ලිපිවල වෙනස්කම් ඇති බවත් පිළිගනී.

දෙවන පාර්ශ්වයේ දෙවන සාක්ෂිකාර ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී ඊ. ඩබ්ලිව්. ප්‍රනාන්දු කියා සිටින්නේ අදාළ සේවකයින් බඳවා ගන්නා අවස්ථාවේ ස්ථිර සේවකයින්ට ගෙවූ වැටුපට වැඩි වැටුපක් ගෙවූ බැවින්, ස්ථිර සේවකයින් ලබන දීමනාවන්ට හිමිකම් නොකියන බවත්, ඒ. 9 අනුව වැඩි වැටුප ගෙවා ඇත්තේ රැකියා සුරක්ෂිතතාවක් වශයෙනි. එහෙත් විශේෂ වියදම් දීමනාව දී ඇත්තේ 1994 ජූලි සිට බැවින් එය ආවරණය වීමට ඊට පෙර දිනෙක වැටුප් වැඩි කළ නොහැක.

දෙවන පාර්ශ්වයේ තුන්වන සාක්ෂිකාර (පිරිස් හා පරිපාලන) නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී, එස්. ආර්. සපුතන්ත්‍රී මහතා කියා සිටින්නේ 1994 ජීවන වියදම් දීමනාව හා විශේෂ දීමනාව ස්ථිර සේවකයින්ට මෙන්ම අතීතයේ සේවකයින්ට ද ගෙවූ බවත්, කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට ද, වැරදීමකින් මාස දෙකක් ගෙවූ බවයි. තවදුරටත් මෙම සාක්ෂිකරු ආර්.17 සහ ආර්. 17 ඒ . අනුව කොන්ත්‍රාත් සේවක වැටුප් සංශෝධනය කළ බවත් කියා සිටී. එහෙත් ආර්. 17 ක්‍රියාත්මක වූ අයුරු පැහැදිලි කර නැත. තවද ආර්. 19 හි 03 වැනි ඡේදයට අනුව කොන්ත්‍රාත් සේවකයින්ට 9/93 වක්‍රලේඛය මගින් අතිරේක දීමනාව අහිමි කොට ඇත. එහෙත් එකී සියලුම තාවකාලික, අතීතයේ, දෛනික වැටුප් ලබන්නන් ආදේශක සේවකයින්ට ද එය පිරිනමා ඇත. ඒ. 20 ගැන හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන මෙම සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ අබේසේකර නම් සේවකයාගේ මූලික වැටුප රු. 5,775ක් බවත්, ඒ. 21, ඒ. 22 ඒ. 23 හා ඒ. 24 හි ද එයම නොවෙනස්ව සඳහන් වී ඇති බවත් ය. ඒ. 25 අනුව කොඩිකාර සේවකවරයෙක් වැටුප රු. 6,525ක් වන අතර, ඒ. 26 හා ඒ. 27 අනුව 1993 නොවැම්බර් සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා නොවෙනස්ව ඇති බව ද සාක්ෂිකරු පිළිගනී.

හරස් ප්‍රශ්න අවස්ථාවේදී මෙම සාක්ෂිකරු කොඩිකාර මහත්මියගේ ආර්.24 වැටුප් විස්තර ඇයගේ 1993 නොවැම්බර් මස සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා අදාළ කරගෙන නැති බව ඒ. 26 හා ඒ . 27 අනුව පෙනී යන බව පිළිගනී. ඇයට දිගට ගෙවා ඇත්තේ රු. 6,525කි.

ආර්. 26 ලෙස මෙම සාක්ෂිකරු අබේසේකර නම් සේවකයා වෙනුවෙන් වැටුප් විස්තරයක් ඉදිරිපත් කර ඇත. එහි ඇත්තේ 1993 ජනවාරි සිට දෙසැම්බර් දක්වා වැටුප් විස්තරයයි. ඒ. 20 අනුව එම වැටුපට (රු. 5,775) 1994 නොවැම්බර් දක්වාම ගෙවා ඇත. 1994 සිට මූලික වැටුප රු. 600 ක් අඩුකොට විශේෂ දීමනා ලෙස රු. 948 ක් ඇතුළත් කර ඇත. සාක්ෂිකරු කියා සිටින්නේ 1994 ජූලි සිට ආර්. 17ත් කළ වැටුප් වැඩිවීම ක්‍රියාත්මක වූයේ 1994 දෙසැම්බර් මස බවයි. මේ අනුව පෙනී යන්නේ ඒ. 20 හි වැටුප් වෙනස් වී ඇත්තේ රු. 348කින් පමණ බවයි. මේ අනුව පෙනී යන්නේ පැහැදිලි වශයෙන්ම 03 කරුණ යටතේ දක්වා ඇති ජීවන වියදම් දීමනාව සහ විශේෂ ජීවන වියදම් දීමනාව අදාළ සේවකයින්ට ගෙවා නැති බවයි.

දෙවන පාර්ශ්වයේ නීතිඥවරය සිය ලිඛිත සැලකීම මගින් (4 ඡේදය : 1 පිටුව) කියා ඇත්තේ ගිවිසුම ප්‍රකාර ස්ථිර පුරප්පාඩු තනතුරු උපලේඛනවල සඳහන් සේවකයින්ගෙන් පිරවීම සිදුකළ යුත්තේ දෙවන අදියර අතරතුර බවත්, දෙවන අදියර 94.1.130 දින අවසන් වූ බැවින්, අදාළ සේවකයින්ට ස්ථිර තනතුරු පිරිනැමීමට මණ්ඩලය වෙත

නීත්‍යානුකූල බැඳීමක් නැති බවයි. මෙය පිළිගතහැකි තර්කයක් නොවේ. දෙවන අදියර තුළ එකී කාර්යය කිරීම අතපසු කිරීම මගින් දෙවන පාර්ශ්වකාර මණ්ඩලයට රක්ෂණයක් ලබාගත නොහැක.

ඉහත සාක්ෂි සම්පිණ්ඩනය හා සාක්ෂි තුළනය අනුව කාර්මික ආරවුල් පනතේ වග. 4 (1) අනුව පත් කළ බේරුම්කාර මහත්වර අංක 12 දරන කම්කරු විනිශ්චයාධිකාරියේ සභාපතිවරයා වන මා විසින් අදාළ කරුණු සම්බන්ධයෙන් පහත සඳහන් බේරුම්කරණ නියෝගය කරමි.

පළමුවන කරුණ :

දැනටමත් අදාළ සේවකයින්ට 1999 ජුනි මස සිට දෙවන පාර්ශ්වකාර මණ්ඩලයේ ස්ථිර තනතුරු පිරිනමා ඇත. එහෙත් එය ක්‍රියාත්මක විය යුත්තේ කවර දිනෙක සිට ද යන්න විසඳීමට ඉතිරිව ඇත. සාක්ෂි අනුව මණ්ඩලයේ භූගත ජල අංශයේ ස්ථිර අංශයක් වශයෙන් දිවයින පුරා ක්‍රියාත්මක වීම අදාළ සේවකයින් ඉටුකළ සේවාවන්ගේ ස්වභාවය ස්ථිර සේවකයින්ගේ රාජකාරි වලට වෙනස් නොවීම, ඒ 10 මගින් දෙවන අදියර ක්‍රියාත්මක වන කාලය තුළ (94.1.07) අදාළ පුරප්පාඩු පැවතීම, ගිවිසුම ප්‍රකාර දෙවන අදියර තුළ එකී තනතුරු පිරිනැමීමට ගිවිසුම අනුව බැඳී සිටීම සහ විශ්‍රාම පාරිභෝගික කාලය අඛණ්ඩ විය යුතු වීම යන කරුණු පදනම් කරගෙන අදාළ ස්ථිර තනතුරු 1992 ජූලි මස 01 දින සිට ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවට නියෝග කරමි. එහෙත් එකී පෙර සේවා කාලය වෙනුවෙන් අංක 03 කරුණ යටතේ නිර්දේශිත හිමිකම් හැරුණු විට වෙනත් ගෙවීමකට ඔවුන් හිමිකම් කියන්නේ නැත.

දෙවන කරුණ :

‘ආ’ උපලේඛනයේ සේවකයින් 14 දෙනෙකුගේ නම් ඇතුළත් වුව ද, සාක්ෂි අනුව සලකා බැලීම සඳහා ඉතිරිව ඇත්තේ 08 දෙනෙකුගෙන් යුත් සේවක පිරිසක් පමණි. ඔවුන් අතරින් දෙදෙනෙකුට පසු අවස්ථාවක නැවත සේවය ලබා දී ඇත. ඔවුන්ගේ සේවය පවත්වාගෙන යාමට නොහැකි වූයේ මණ්ඩලයේ ම වරදක් නිසා නොව, සම්මුඛ පරීක්ෂණයේ දී අනාවරණය වූ අදාළ සේවකයින්ගේම නුසුදුසුකම් මතය. එසේ වුවද ඔවුන්ගේ දීර්ඝ සේවා කාලය, ඔවුන් තුළ රැකියාව පිළිබඳ සාධාරණ අපේක්ෂාවක් පැවතීම අවම අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සපුරා නොතිබුණ ද, පුහුණුව හා අත්දැකීම් අනුව බඳවා ගැනීම් පරිපාටිවලදී සහන පිරිනැමීමේ හැකියාව යන කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන පහත නම් සඳහන් සේවකයින්ට සේවය අවසාන කිරීමේ වන්දියක් වශයෙන් අවසන් වරට ගෙවූ වැටුප පදනම් කොට මාස 06ක වැටුප ගෙවීමට සුදුසු බව නියෝග කරමි :

01. (01) සී . ආර්. කොඩිකාර මිය.,
02. (02) මොරින් මොහොමඩ් මිය.,
03. (03) ටී. කඵබණ්ඩා,
04. (05) පී. කුමාර,
05. (06) අමල් රාජ,
06. (07) එල්.ටී. පී. ප්‍රේමසිරි.
07. (11) එම්. කේ. සලිම්,
08. (12) ඩබ්ලිව්. එම්. සෙනෙවිරත්න.

නූතන කරුණ :

මෙයද ආරවුලට අදාළ වැදගත් කරුණකි. අදාළ සේවකයින්ට (‘අ’ ‘ආ’ උපලේඛනවල) දෙවන පාර්ශ්වකාර මණ්ඩලයේ ස්ථිර, තාවකාලික, අතියම්, ආදේශක ආදී සෙසු සියළු සේවකයින්ට ගෙවන ලද ජීවන වියදම් දීමනාව හා විශේෂ ජීවන වියදම් දීමනාව නොගෙවීමට ඉදිරිපත් කළ හේතු සහ 50% වැටුප් වැඩි කිරීමක් ඒ වෙනුවට ගෙවූ බව විනිශ්චය සභාව සැතීමට පත්වන අයුරින් ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් වී නැත. ඒ. 18 ලේඛනයේ ගණනය කිරීමේ පදනම දෙවන පාර්ශ්වය විසින් අභියෝග කොට නැත.

එබැවින් 1994 ඔක්තෝබර් මස සිට 1996 මාර්තු දක්වා මාස 18ක් වෙනුවෙන් වෙනස් වන ජීවන අංක දීමනාව එක් එක් සේවකයා වෙනුවෙන් රුපියල් තිස්තවදාස් නවසිය හතළිස් අටක් ද, (රු. 39,948) විශේෂ ජීවන ආධාර මුදල රු. 600 එක් එක් සේවකයා වෙනුවෙන් 1993 ජුනි මස සිට 1994 නොවැම්බර් දක්වා රු. 10,800 බැගින් එකතුව රු. 50,747 ක් ‘අ’ උපලේඛනයේ සේවකයින් වෙනුවෙන් ද,

1993 ජුනි 1994 නොවැම්බර් දක්වා විශේෂ ජීවන ආධාර දීමනාව එක් එක් සේවකයා වෙනුවෙන් රු. 10,800 සහ වෙනස් වන ජීවන අංක දීමනාව 1994 ජූලි, අගෝස්තු සහ නොවැම්බර් වෙනුවෙන් මාස 03ක් සඳහා රු. 6,500 බැගින් ද, එකතුව රු. 17,300 ක් ‘ආ’ උපලේඛනයේ සේවකයින් වෙනුවෙන් ද,

දෙවන පාර්ශ්වන් විසින් ගෙවිය යුතු බවට නියෝග කරමි.

හතරවන කරුණ :

අදාළ සේවකයින් ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලයේ ස්ථිර පත්වීම් ලත් දිනයේ සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි සෙසු සේවකයින් භුක්ති විඳින ආකාරයේ සමාන වරප්‍රසාදයන් ලැබීමට හිමිකම කියන බවට ද නියෝග කරමි.

පස්වන කරුණ :

අදාළ ව්‍යාපෘතියේ සේවකයින්ට ප්‍රසාද දීමනා ගෙවීමේ වගකීම දෙවන පාර්ශ්වකාර මණ්ඩලය වෙත නොපැවරෙන බවට ද තීරණය කරමි.

මෙය යුක්ති සහගත වූත්, සාධාරණ වූත් බේරුම්කරණයක් ලෙස මම සලකමි.

බේරුම්කාර නැත,

එස්. රත්නොට්ටි,
සභාපති/අතිරේක මහෙස්ත්‍රාත්,
මහනුවර.

වර්ෂ 2004 ක් වූ දෙසැම්බර් මස 23 වැනි දින,
මහනුවර,

අංක 12 දරන කම්කරු විනිශ්චය සභාවේ දී ය.

04-350